

aktning och erkännande omnämnt »Regeringens» åtgärder för landets bästa. Vi förstå så väl som någon att bland dessa högt skatta den åtgärd, att så väl det ifrågavarande Förslaget till Ny Skogsordning som det till lag för Fattigvården blifvit offentliggjorda, och landets invånare uppmanade att vid dessa göra de anmärkningar, de anse sitt bästa kräfvä. Till båda dessa Förslag hafva vi vågat anmärka åtskilligt, i vår tanke för landet gagneligt. Våra anmärkningar hafva varit frimodiga, men enkla, hofsama och på saken rigtade. Icke ett ord skall i dem kunna uppletas, hvilket kunde tydas såsom vanvördigt mot landets Styrelse.

10

Men vigtigare än vårt sjelfförsvar är det, att tillbakavisa Hr B. B:s öhemula försök, att göra Styrelsen ansvarig för de Lagförslag en tillförordnad Kommité afgifvit, för att sålunda, tvärtemot denna Styrelses upplysta vilja, hindra landets intressen att i frågan uttala sig. Ty Lagförslaget är Kommiténs, till Regeringen i underdånighet afgifna, icke Styrelsens Förslag. Det är flera medborgares åsigt af, hvad för landet kan vara gagneligt, jemte hvilket Styrelsen upplyst tillåtit öfriga medborgare att frambära deras åsikter. Eller vill ni Hr B. B. också göra Förslaget till Ny Psalmbok oanstasteligt, emedan det blifvit på Styrelsens befallning offentliggjordt!¹

20

Då nu mot dessa Förslag en anmärkning göres, och bevis för dess rigtighet anföras, så måste detta innebära ett påstående, att Kommitén uti den ifrigavarande punkten icke rätt fattat landets intressen. Detta påstående är i närvarande fall en obetydlig enskild mans mot Kommiténs högre insigt. Det bör icke gälla för annat. Men det »kan» dock innehålla någon sanning. Offentligen uttaladt kan det offentligen vederläggas. Men icke vederlägges det derigenom, att anmärkaren förklaras för okunnig eller för en förbrytare. Och denna slags vederläggning är likväl den enda, Hr B. B. behagat försöka. Att döma af landets Tidningars yttanden öfver detta B. B:s beteende, har det redan blifvit efter förtjenst uppskattadt.

30

Hr B. B. anser vår egoism genom dessa beteenden vara sårad. Detta vittnar blott ytterligare om hans egen fåfänga. Hr B. B., ni är en anonym quidam. Ni anför intet i sak, bevisar intet. Utgifvaren af detta blad är namngifven person. Han har i två års tid genom bladets innehåll bevisat sin ifver för sak och sin goda vilja att gagna. Huru skulle då era toma diatriber kunna såra hans egoism? – Tvärtom: dessa diatriber skola bära vittne om, hvem som låtit egoism och fåfänga nedtysta sitt bättre vetande och gjort en signatur missaktad, som – kanske döljer ett namn, värdt att icke nedsättas.

40

33 TILL SAIMAS HÖGTÄRADE PRENUMERANTER.

Saima n:o 1 8. I 1846

H:fors Tidningar synas anse sig oförhinrade, att när som belst anställa en beräkning öfver enskild mans affärsbestånd. Så hafva de bland andra äfven gjort Saimas utgifvares profit till föremål för sina beräkningar. Saken kan vara likgiltig; endast att uppgifterna äro sanna. Af Saima

50

¹ Hafva t. ex. »Lagkommiténs» och »Lagberedningens» i Sverige arbeten varit Regeringens? Och har det varit oförsynt, hvad all kritik gjort, att interpellera till dessa Kommitéer?

hafva 1845 genom postverket klifvit requirerade 5 hel årgångs exemplar mera än 1844, men 27 exemplar för half årgång mindre. Sistnämnda större requisition för 1844 skedde förnämligast till Helsingfors postkontor, och förmoda vi, att Saima för de flera exemplaren första halfåret 1844 har att tacka välviljan att uppmuntra bladets utgifvande. H. T. uppgifver likaså summan af requirerade exemplar oriktig.

10 Vi hoppas därför, att Saimas ärade Läsare icke skola låta H. T:s försök att diskreditera bladet öfva något inflytande. I all händelse tillräkna vi vårt blads större eller mindre framgång icke Allmänhetens förmåga att omfatta våra ringa bemödanden, utan vår egen oförmåga att tillfredsställa Dess fordringar. Tyvärr kunna vi för nu började årgång intet mera lofva, än hvad de föregående bevisat oss förmå att hålla. Bladets Prenumeranter hafva också aldrig blifvit lockade genom löften.

34 FINSKA ÄRENDER I SVERIGE.

Saima n:o 2 15. I 1846

20

Enskilda bref från Sverige underrätta om en polemisk, som i de Svenska Tidningarne föres angående Finlands nuvarande förhållanden. Såsom första uppslag ingår i denna en *Dagl. Allehandas* artikel om »Det moderna Suomi,» ur hvilken utdrag varit synligt äfven i Finska blad. Redan detta korta utdrag visar, att harmen styrt författarens penna och gjort hans skildring hånande.

30

Till svar på denna artikel har nu i *Vinterbladet* blifvit införd en uppsats af någon Finne eller f. d. Finne, som söker upplysa den anfallande om Finlands närvarande förhållanden och försvarar rättmätigheten af »det moderna Suomis» anspråk och förhoppningar på en nationel bildning. Denna uppsats skall i så måtto icke vara väl affattad, att den ställer ringa betydande omständigheter högre, än de förtjena, och sålunda lemnar belackaren rum. Till densamma läser *Vinterbladets* utgifvare hafva bifogat sina anmärkningar, hvilka, såsom äfven lätt kan förmodas, öfvergå från den nationela bildningen till landets politiska ställning och härvid lägga accenten på, hvad som förefinnes »de jure» och »de facto.» För öfrigt skola anmärkningarne vara författade i samma harmfulla ton, som *Allehanda* artikeln.

40

Det är nu icke svårt att finna, hvad som hos en Svensk framkallar harm vid fråga om Finska förhållanden. Obekantskap med dessa förhållanden är hufvudorsak. Ty i Sverige äro äfven de vetenskapligt bildade så okunnige i allt, hvad Finland rör, att man väl finner, huru denna okunnighet är ett arf redan från tiden af de båda ländernas förening, om den också kanske yttermera tilltagit sedan 1809. För det andra är det ursäktligt, att den Svenska nationalfåfangan, understödd af denna ringa i sakkännedom, uppröres vid hvarje en Finnes yttrande af belåtenhet under landets nuvarande förhållanden. Samma fåfanga har kanske vållat, att i Sverige ingen enda skildring af dessa förhållanden, af Finlands öden sedan 1809, trädt i dagen. Ty en och annan sanningslös, allt stöd af fakta beröfvad utgjutelse i de Svenska dagbladen kan icke gälla för en sådan skildring.

50

Då man vidt och bredt ordar om den politiska ställningen, isynnerhet för framtiden, glömmer man för det första, hvad Finland i detta hänseende hade att skryta med under Svenskt öfvervälde. Det styrdes från Sverige; jemförelsevis få Finnar kunde nå en plats i samhället, som